

1889!

HETI LAP.

A ZENTAI JÁRÁS ÉS KÖRNYÉKÉNEK KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

EGYES SZÁM ÁRA 5 KR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: SCHVARCZ SÁNDOR könyvkereskedése, hová úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előzetések és hirdetések is küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . 2 frt
Fél évre . . . 1 frt

Hirdetési díjak:
Egész oldal 16 frt
Fél " . . . 8 frt 50
Negyed " . . . 4 frt 50
Bélyegdíj 30 kr.
Többesrész hirdetésnél megfelelő engedély.
Nyilttér petit sora 10 kr.

Megyei tanító-gyűlésünk Zentán.

Zenta, 1888. júl. 6.

(V. S.) Megtörtént végre a nagy munka betetőzése, mincképpen teljes sikerülése örömmel tölti el az anyira zaklatott helybeli tanító-testület minden egyes tagjának szívét. Szeretett vendégeink, tisztelt kártársaink eléggé meggyőződhetek arról, hogy a papíros türelmes s hogy mai sajtószabadságunk helytelen állapota nem nyújt kellő védelmet a bosszúból vagy kényérigységéből megtámadottaknak. Tanító-gyűlésünk teljesen sikerült, dacára az ellentőrekvéseknek, melyeknek ezéjén éppen a tanügy terén már diszes állásuknál fogva leghivatottabb egyesek távoltartása. — A gyenge jelleműekkel nem vitatkozhatunk, hiszen érzik ők maguk saját keblökben szellemi gyengeségük, hivatásukat fel nem ismerő határozatlanságuk súlyát.

Szerencsétlen Zenta! Nálunk még a tanügyből is pártkérdést csinálnak és pedig azok, kik éppen hivatalban volnának tekintélyök és befolyásuk nagysága folytán a

tanügy érdekében, tehát saját érdekeikben a tanító-testülettel a létező hibák javításában közreműködni. Különben ez az ő dolguk s nekünk nincs jogunk senkit ezért megróvni, de nekünk is szabad igénytelen véleményünket kinyilvánítani: miképpen azok, kik a tanügyet akár párt szempontból, akár egyesek iránti ellenséges indulatból orruk-nál fogva vezetetteti engedve, tüntetőleg mellőzik, az általuk fenehirdetett tanügy-pártolásnak éppen nem felelnek meg.

Mi nem párt szempontból fogjuk fel a sajnós megtörténeteket, s őszinte nyilatkozatunk nem egy oldalra szól. Legyen meg az ő akaratuk.

Legyen hála a jó Istennek, megyei tanító-gyűlésünk akár a népnevelés terén kifejtett munkásságot, akár szeretett városunk régen ismert vendégszereteté tekintve, teljesen sikerült s büszkén mondhatjuk, hogy szeretett vendégeink, köztük nagys. Smausz Endre elnökünk és nagys. Czirfusz Ferenc kir. tanácsos, tanfelügyelőnk, valamint a „Bácska” tekintetes szerkesztője városunk vendégszerető köréből a legteljesebb megelégedéssel távoztak el. Együttal kedves

vendégeinknek alkalmuk volt meggyőződni azon régi közmondás igazságáról: „Nem oly fekete az ördög, mint a falra festik.”

Még csak Zenta város vendégszerető polgáraihoz van egypár köszönő szónk. Nem esalatkoztunk, midőn városunk ritka vendégszeretetére utalva, nyíltan hirdettük: hogy Zenta minden tekintetben a megyében a legelső sorában áll.

Hitünk- és reményünkben nem esalatkoztunk. Zenta város tek. tanácsa, képviselő-testülete, valamint vendégszerető polgáraink kedves emléke nem egyhamar fog elenyészni szeretett vendégeink sziveiből, kik a legtestvériesebb barátság nyílt kijelentésével és szeretett közönségünk iránti őszinte hálaérzettel távoztak körünkből.

Fogadják Zenta város tekintetes tanácsa, tek. képviselő-testülete, valamint vendégszerető polgárai a zentai tanító-testület őszinte meleg köszönetét.

Fogadják köszönetét testületünknek mindazok, kik tanítói közgyűlésünket, közebédünket és az esti táncvigalmat szíves megjelenésökkel megtisztelni kegyesek voltak.

TÁRCZA.

A radikális gyógmód.

— Beszély. —

A „Budapesti Hölgyvidék” érdemű szerkesztője, Kozarek Károly kérelmesen végig nyújtózott pamlagún és fűtő a pipa-fűstöt Pamloga mellett az asztalon papírok heverték: előtte, körötte, kezében mindenütt papírok voltak. Mert Kozarek Károly éppen nagy munkát végzett: a halottak napjára beküldött költeményeket bön-gészte.

Olykor, olykor egyet dörögött, majd ismét elmélyedt az olvasásba. Három óra óta kutatott már így a küldeményeket, de mindaddig nem tudott csak valamire való verset találni.

A legelső vers, a mi kezébe akadt, volt a „Memento mori.” Bedobta a papirkosárba s szerkesztői üzenetül ezt írta: „Emlékezzél, hogy meg kell halnod.”

Azután egy „Feltámadunk” című költeményt szenvedett végig, erre pedig azt üzenté: „Nem támad fel.”

Jött azután egy „Anyám sírjára” című vers. Erre meg így szólt az üzenet: „Anyja halna, e vers hallatára újra sírba dölne.”

„A közös sír” című költemény már valamivel jobb volt az előbbiekénél, sőt enyhe bírálat mellett be is vált volna a lapba, de itt egy kitűnő élez kínálkozott, melyet Kozarek ur sehogysem akart elszalasztani, azt izente tehát rá: „A papirkosár közös sírjába temették.”

S e kitűnő élezre jó ízűt mosolygott a derék, nagyfeszítetű Kozarek ur s tovább folytatta kutatásait.

Egy „Vad őszi szél” című költemény akadt keze ügyébe. A kitűnő humoru szerkesztő erre is talált kadenciát: azt írta üzenetül, hogy „elvitte a vad őszi szél a papirkosárba.”

Tovább keresgélvén „A halál” című elégia került Kozarek ur kezébe. Mit felelhetett volna erre, mint hogy: „megölt bennünket.”

Igy folyt a hóhér-munka, míg az idő este felé járt. Kozarek ur azonban egyre sujtott hóhérbárdjával. Ha egy vers kimúlt, irgalmatlanul a másiknak nyakát szegte: sehogysem bírta bele.

Mint a tigrisnek a vérengzés, oly élvezet volt Kozarek urnak a hóhér-munka, — szívében nem lakott irgalom, nem hatotta meg lelkét az egyen sujtott költemények sőhaja. A sok panasz, gyász, halál, kísértet, szellem mik rá voltak írva a fehér lapokra nem keltettek viszhangot könyörtelen keblében.

Hiába ő Kozarek volt! De nincs oly hosszú e világon, minek ne volna vége. Kozarek ur türelmének is vége szakadt. Benyúlt hát az írat-csomóba kikapott egy költeményt, futólag átolvasta és — elfogadta közlésre.

„Tört szívek” volt a vers címe s a „Bugaczi Kürt”-be is bevált volna. Szerkesztőnk azonban megunt már az élezést és mint-hogy a versekhez éppen annyit értett, mint a tehén a zongorálásához, a „Tört szívek”-et a közlők közé iktatta.

A „Tört szívek” pedig így hangzott:

Tört szívek! a szerelemnek
Tört szívei ti!
Kiket ide a halálba
A szív vive ki!

Legyetek megáldva százszor
Lány- és ifju-szűk!
Ne legyen a sírnak hantja
Szíveteknek szűk!

Gerle Bugó.

A „Tört szívek” a nyomdába került és szedni kezdték. Két részre hasították és két szedőinas osztozott meg rajta.

Már ki volt szedve, mikor egy fiatal ember koczogott a szerkesztőség ajtaján. Félénk, halk kocogás volt az, milyentől a szerkesztők szíve össze szokott borzadni, minthogy csakis poétai kéztől eredhet. A szerkesztő nem szólt: tessék, csak dolgozatott tovább.

Ismét kocogás, még halkabb az előbbinél. Ujra siri esend.

A fiatal ember egy végső erőfeszítéssel megint kopog s ez alkalommal még halkabban.

Ez egérezincogáshoz hasonló kocogás dühbe hozta Kozarek urat, nervózus ember léteire bántotta őt a esendes kapargatás, mit a fiatal ember véghez vitt és felkiáltott: Szabad!

Szabad! E szó körülbelül annyit fejezett ki: takarodjál innen semmiházi!

A fiatal ember megrendült egész valójában, lábai inogtak, kezei görcsösen a kilincset fogták s egy kétségbeesett elszánással a szerkesztőségbe tört.

Végre fogadják őszinte meleg testvéri szeretetünk és hálánk kifejezését kedves vendégeink, kik a messzetávból is szeretőkörünkben megjelenni szivesek voltak.

„Jó szív“ ünnepély Ó-Kanizsán.

A jókedvű adakozót szereti az Isten* ezen szép mondat értelmét rejté szívében s ez ösztönzé Ó-Kanizsa közönségét, midőn f. évi jun. hó 29. d. u. hosszú sorokban zarándokolt be községünknek ez alkalomra kiváló izléssel díszített népkertjébe, hogy a megtartandó népünnepélyen szórakozást és mulatságot találván letegye a jótékonyaság oltárára fillereit oly számban, amint az kinek-kinek vagyoni állásától kitellik s amennyire azt körülményei engedik. D. u. 3 1/2 órákor nemzeti színtű zászló alatt vonult le a „Rakóczy“ induló hangjai mellett a helybeli fuvó hangszeres zenekar s nyomban utána kezdett a népkert mind jobban jó szívű emberekkel megtelni. A népkert mindkét bejáratánál „Isten hozott“ és „Áldott ki az ur nevében jó“ feliratokat homlokukon viselő zászlók és lobogókkal, valamint zöld lombfűzérrel dúsan és izléssel ékesített diadalkapuk fogadták a belépőt, ki előtt az ünnepély czélját már a faszor végén elárulta a két lobogó között felállított s lombfűzérrel takart nagy szív, melyben ezen szó volt olvasható „JÓ“. A körönd körül, mely ez alkalommal a szokottnál dúsabban volt kivilágítva s melynek közepén hatalmas nemzeti színtű lobogót lengetett a szél a meglévő lugásokban volt elhelyezve a jótékony czélú „Bazár“, melynek egyes részeit az alkalmazott s Sebők Lajos úr által készített csinos transparentek jelölék a következő feliratokkal: „Csárda és hideg étkek“, „Czukrásda“, „Dohány tőzsde“. A Bazár előtt a mellükön bal oldalt rendezői jelvényként egy nemzeti színtű csokor alatt függő fehér fából faragott és „JÓ“ feliratot mutató szívet viselő virágáros leánykák és pedig Szilágyi Zsófia, Simonyi Sárika, Freistädler Mariska és Szabados Jolánka kisasszonyok és a 20 tagu rendezőségnek hasonló jelvényt viselő tagjai Szilágyi György községi bíró urnak elnöklete alatt fogadták és vették körül a jóhiszemű vendégeket, kikre miután néhány hatos vagy forint árán az első fogadtatástól megszabadultak a dohány tőzsdeben Zubiczky Pálné urnő garde des dames-sága alatt Schannen Vilma és Klein Regine kisasszonyok, a

czukrászában Kovacevics Natalia urnő védnökkésége mellett Kovacevics Jelka, Adányi Etelka és Moroviez Irma kisasszonyok, végül a leglátogatottabb csárdában Dr. Schuller Gáborné urnő felügyelete alatt Bodor Paula, Hlavinka Anna, Kiss Juliska, Fehér Ilonka és Gergei Erzsike kisasszonyok fogadták a menekülteket ellentállhatlan nyújassággal és lebilincselő szeretetreméltósággal és kínálták visszautasíthatlanul sátrukban lévő portékájukat.

Csakhamar nyüzsgő hangyabolyként mozgott a közönség a kertben s míg egyesek a csárdában igyekeztek az időjárás hűvösségét a csapalárosné és csapos leányok gyújtó tekintetei mellett sör- és borral ellensúlyozni, mások kellemes érzés közepette a dohánytőzsdeben bocsátottak világgá karikás füst fellegeket s ismét mások heves vértüket fagyalt élvezete által iparkodtak lehűteni és szájuk ízét a nagyválasztékban rendelkezésre álló pompás süteményekkel javítani. Nagy látogatottságnak örvendett a lombfűzerekkel, zászlókkal, lobogókkal és lampionokkal izlésesen díszített filegoria is, hol a sorsjátékhoz való közönség nagylelkűsége által közadakozás útján összegyűlt 126 szebbnél szebb és hasznosnál hasznosabb nyerevény-tárgy volt közszemlére kiállítva. De nem kevésbé és jó izüt kaczaghattak azok is, kik 5 kr. belépti díjért kíváncsiak voltak az „Extra cabinet“ rejtelmeire, hol egy fűvet rágó, kipányvázott jól megtermett tiszavideki szamar és nagy mendenczében Tiszavízben uszkáló 15 drb. kistiszai kecskebeka volt látható. — Délután fél 5 órákor megindultak a versenyek melyek közül a szaladás-versenynek nyertesek lettek: Prisztai Péter és Löbl Hermann; a zsákfutásnál Löbl Hermann; a nagy orr versenyének díját, egy bournot szelenczét Kocsis József hódította el, a női szépség versenyénél, mint legszebbek egy-egy élő virág csokorral ajándékoztattak meg: Losoncz Ferenczné, Bata Albertné és Fehér Lajosné; végül a gyermek szépség versenyénél Dr. Virágh Mór pesti ügyvéd urnak — ki a „jó szív“ bazár dohánytőzsdejét 50 drb. finom szivarral ajándékozta meg, — ez idő szerint itt időzött Zoltán nevű fiacskája nyerte el a díjul kitűzött játékszert.

A versenyek befejeztével mind népesebbek lettek a sátrak s nem vette észre a közönség, mily terhes félhök vonulnak fel az ég boltzatra, melyek egy erős zápor esővel éppen akkor lepték meg a filegoria körül összesereglett s a kikiáltott nyerő számokra éber figyelemmel hallgató közön-

séget, mikor javában folyt a sorsjáték. Nem csékély része a jelen volt közönségnek futamodott meg az ismételve megindult eső elől, de többen voltak kik az idő viszontagságainak ellent állván megvárták, míg ismét eloszlott a fergeg. Esteli 8 órákor megkezdődött a táncz s a jókedvű adakozók ugyan csak aprózták a ropogós csárdásokat. Ettől fogva tres maradt, illetve a csárdába átköltözött a czukrászda és dohány tőzsde, de annál népesebb lett a csárda, hol éjjel után még mindig folyt a bor és sör, és szólott a zene. A táncz-nak esteli 11 órákor vetett végett a rendezőség, miután a közönség a nedves időben nem a legszebben sikerült tűzijáték röppentyűit, tüzes napjait és sokszinű lángokban pompázó tüzgarmadait végig nézte. Ez időtől fogva oszladozni kezdett a közönség s fél 12 órától már csak a csárda volt hangos, mely szintén elnémult, mikor 12 óra után a csapalárosné és csapos leánykák a sok fáradásban kimerülve továbbra felmondták a szolgálatot. Így éjjeli 1 órákor a népkert ismét esőndes, az árvízkarosultak javára pedig megközelítőleg 200 frt tiszta haszon volt a cassákan.

S így daczára a kedvezőtlen időjárásnak, daczára a vallásos keresztények által respectált pénteki bójtnak és az izraeliták által betartott ünnep-kezdetnek, végül daczára a kedvezőtlen időpontnak, a mennyiben már a lakosság jó része kiment az aratásba, az ünnepély sikere dusan jutalmazta a rendezőség ernyedetlen ügybuzgóságát s azok, kiket privát, személyes ellenségeskedés egyes személyek ellen tartott vissza attól, hogy a jótékonyaság oltárára ők is letegyék áldozatukat, — pedig sokakat láttunk, kik nem voltak ott — sajnálhatják, hogy az ünnepélyről elmaradtak, mert elmaradásuk által az ünnepély sikerét nem rontották, de az árvízkarosultak jóvedelmét csökkentették. Végül a rendezőség ez uton is hálás köszönetét kívánja kifejezni mindazoknak, kik az ünnepély sikeréhez adakozás vagy közreműködés által hozzájárultak.

Helyi és vidéki hírek.

— Megyénkben mindenféle rendeznek „Jó szív“ ünnepélyeket, csak nálunk nem dobban meg a vízkárosultak érdekében a szív, pedig a részvét és könyörületesség a szenvedők iránt zilált társadalmi viszonyaink daczára sem halt ki a zentai polgárokból. Mi, kik első szoktuk letenni áldozatainkat a könyörületesség oltárára, ha eddig késtünk is, egészen elmaradnunk nem szabad.

— Mit akar? — szóló Kozarek Károly ma éppen nyájas hangon.

— Ké-kérem, ké-kérem . . .

— No mit kér?

— Én Dalfy Aladár vagyok és a halottak napjára verset hoztam, melynek czime: „A repedt kebel-húrok.“

Kozarek Károly borzasztóan dühös volt. A halottak napja egész délutánját ölte meg. (Azt persze elfelejtette, hogy maga-maga ölte meg, minthogy csupa kedvtelésből böngészte a verseket.) E poétán kiakarta tölteni minden boszuját.

— Hogy is hívják, kérem? Dalfy? Hát zsidó maga? — szóló, azaz ordított mérgesen.

— Ké-kérem, nem Dalfy, hanem Dalfy. Költő szebb nevet nem választhat magának.

— Hát közönséges neve mi?

— Ké-kérem, én különben Maeskás János névre is hallgatok.

— Hát kutya maga? Hé! hogy névre hallgat.

— Ké-kérem, félreértett méltóságos, kegyelmes szerkesztő ur! Én nem kutya, de Maeskás névre hallgatok.

— Jó! mi a foglalkozása?

— Ké-kérem, én költő . . .

— Költő, akarja mondani.

— Ké-kérem, nem költő, de költő. Már ki is adtam egy kötet költeményt „Fellegek és könyvek ezim alatt.“

— Jó! Hány éves?

— Ké-kérem, én huszonhat éves vagyok.

— Maga alávaló hazudik, még nincs husz éves se.

— Ké-kérem, bocsánat! már vagyok husz éves, azaz, hogy e héten leszek.

— Lám a nyomoruságos poeta istenét! hazudott. Hisz még be se nőtt a fejelágya.

— Ké-kérem, tessék megtapogatni fejemet, olyan kemény, mint a esont.

— Jó! Milyen vallásu, kálvinista vagy katolikus?

— Ké-kérem, méltóságos, felséges szerkesztő ur, bocsánat, ha szavába vágok, nem olvashatná előbb át versemet, már oly soká várok . . .

— Mit? maga türelmetlenkedik? Miljom lánchordtát! Milyen vallásu, kálvinista vagy katolikus?

— Unitárius, ké-kérem.

— Ugy nem közlök öntől verset.

— Oh, felséges szerkesztő ur, ké-kérem, hát a vallás dönt itt, nem a minőség?

— Nem hallgat? Adja ide a verset.

Csend állt be, miközben a szerkesztő kezébe vette a „repedt kebel-húrok“ kéziratát és olvasni kezdte. Dalfy Aladár Kozarek minden mozdulatát figyelemmel kísérte, szeméből akarta kiolvasni, ha tetszik-e a vers vagy sem. Ajkai ugyanazokat a mozdulatokat tették, mint a szerkesztő ajkai, szeméi épp úgy mozgottak, mint a szerkesztő szeméi, lábai, kezei, egész teste a szerkesztő testét utánozták.

Igy telt el öt perc, a kételynek, aggodalomnak, reménynek öt kétségbeesjtőn hosszú percze.

Végre fölnezt Kozarek. Felnezt s a másik perczben a költő felé rohant, mintha átölelni akarná. Dalfy Aladár ujjongani kezdett.

A következő perczben azonban a szerkesztő megfogta a fiatal ember vállát és erőse megrázta:

— Maga poeta? álljon be eszmadia inasnak, kefekötőnek, timárnak, szücsnek, takácsnak, csak poeta ne, csak az ne, könyörögve, kétségbeesve kérem, csak az ne, újra, utoljára, borzadva mondom, az ne, csak az ne . . .

S erőtlentül visszadőlt pamlagába, mintha előre érezné a nemlét iszonyait.

Dalfy Aladár elájult.

Ily jelenetet még életében nem élt át. Költői szívében egy húr repedt meg. Ugy feküdt a földön, mint a lepuskázott veréb.

Kozarek győzedelmesen mosolygott.

— Meggyógyítottam.

Szolgát hivatott, ki a lepuskázott poétát vízzel locsolgatta.

Dalfy magához tért s egy hosszú sóhaj fakadt ki kebléből.

— Vége van, vége van!

— Igerje meg, szóló nyájasan Kozarek, hogy nem ír többé verset.

— Igerem, szóló Dalfy lemondólag.

Másnap Dalfy Aladár költeményt írt, mely így kezdődött:

Hiába ütleg, kinzás,
Én költő maradok.

P a l á g y i L a j o s.

Hányzik nálunk a kezdeményező, de nem a „Jó szív.” Félre tehát minden ellenséges tekintettel, tegye meg a kezdeményezést a leghivatottabb, indítson „Jó szív” ünnepélyre mozgalmat a működésben levő négyzet. Gyűjtse maga köré a hivatalos nem tagokat is és bizonyosan várakozáson túli sikert fog elérni. Zentának áldozatkész polgárai ez alkalommal is befogadják bizonyítani, hogy „Jó szív” dobog keblökben.

— **A zentai közs. gymnasiumban** a vizsgálatok a közönség kiváló érdeklődése mellett f. évi június hó 19-től 28-ig tartattak meg. Június 29-én délután volt a záróünnepély a gymnasium díszes folyosóján, mely alkalommal a nagyszámú közönség meghatólag szép ünnepélynek volt élvezője. A program felváltva előadott énekekből és szavazatokból állott. Volt magyar, német, francia és latin nyelvű szavazat, mint a mely nyelvek az intézetben tanítatnak. Ténypontját az ünnepélynek az intézeti igazgató, Szűcs Lajos urnak majdnem egy órát betöltött, széles körben mozgó, a jkles tanfőriak, s a buzgó és nagytrórekvő igazgatót feltűntető, az ifjúságot szép tettekre lelkesítő, s a jelenvaló közönséget mélyen megható beszéde képezte. E mondhatni programbeszéd után osztattak ki a jutalmak a szorgalmas tanulók között, ezt követte az énekkar búcsúzó dala, mivel az ünnepély véget ért.

— **Köszönetnyilvánítás.** Kedves köteleseget vélnék teljesíteni, midőn a megyei közs. tanító-egyesület nevében hálás köszönetet nyilvánítok Zenta város képviselőtestületének azon szíves áldozatkészségeért, mely lehetővé tette a f. hó 2-án és 3-án körünkben időző egyleti tagokat teljesen a város vendégeinek tekinthetni, köszönetet mondok továbbá Székfi György iskolaszéki pénztáros urnak, ki az ismerkedési estély, a társasbéd és táncestély rendezése körül oly kiváló buzgalmat fejtett ki, hálás elismerésemet fejezem ki Zenta város közönségének egyletünk iránt tanúsított szíves érdeklődéséért, azon őszinte magyar vendég-szeretetért, mely az egyleti tagokra nézve e közgyűlést feledhetlenre tette. Zentán, 1888. jul. 7. Czehe Győző, a megyei közs. tanító-egyesület I. alelnöke.

— **A nemes tett magában leli jutalmát.** Mind a mellett most, a midőn a népiskolai záróvizsgálatok már teljesen befejeztettek, elmulaszthatlan kötelességemnek tartom úgy magam mint tanítványaim nevében tek. Deutsch Farkas urnak a hely. III. fiaszt. vizsgálati elnökének nemesak a vizsgálat tartama alatt kifejtett ügybuzgalma és fáradatkészségeért hanem azon nemeslelkű áldozatkészségeért is, melyben a szorgalmas és magukat egy tantárgyakban, mint az erkölcsi viseletben kitűnt tanítványaimat a további haladásra pénzbeli jutalmakkal serkenté köszönetemet kifejezni. A jutalomban nyolcz tanuló részesítettett egy-egy ezüst forinttal Adjon az Isten sok ily buzgó és nemeslelkű tanügybarátot szeretett városunknak! Bakody M. oszt. tanító.

— **Halálozás.** A Dudás családot ismét mely gyászba borította a kérélhetlen sors. Június 2-án költözött el örökre édes apjuk és néhány hét leforgása után szerető anyjuk, mint hű hitves követte a férjét a végzett útján. Az általános részvét, mely városzerte mutatkozik, enyhítse a gyászolók fájdalmát! A család a következő gyászjelentést adta ki: Mély fájdalomtól sújtva jelentjük, kedves jó anyánk, nagyanyánk, testvérem illetve sógorónknak Özy. Dudás Endréné szül. Lőrinczy Alojzának élete 61-ik évében hosszas szenvedés után f. hó 3-án reggeli 3/4 2 órakor történt elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 4-én d. n. 4 órakor fogtak a róm. kath. sírkertbe örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 5-én reggeli 7 órakor fog az Urnak bemutatattani. Zentán, 1888. évi július hó 3-án. Dudás Mari férj. Preszly Károlyné, Dudás Lajos, Dudás Ödön, Dudás István, Dr. Dudás Gyula, Dudás Andor, gyermekei. Preszly Károly, veje. Wuits Mária, férj Dudás Lajosné, Rezsny Izabella, férj. Dudás Ödöné, menyei. Özy. Gombásné szül. Lőrinczy Rozália testvére. Preszly Ida, Preszly Aladár, Preszly Ernő, Preszly Mari, Preszly Olga, Preszly Loránt, Dudás Ivánka, Dudás György, Dudás Ruzsicsa, unokái. Dudás János, sógora. Béke lengien porai felett!

— **F. hó 5-én délelőtt** egy piros pozsgás arcu menyecske egy bepólyázott gyermekkel beállított a Kinizsy-utczában lakó Bieskei Pálhoz, kinek csak neje volt otthon. A jövevény felkérte a háziasszonyt, hogy sziveskedjék a csecsemőre addig felügyelni, míg ő a gőzmalomban egy véka buzáját leörölteti. Bieskeiné szívesen beleegyezett és az idegen nő eltávozáván, többé nem is jött vissza. A csecsemő megvizsgáltatván, kintűnt, hogy csak 2 hetes újszülött, tehát azon piros-pozsgás arcu nő nem is lehetett az anyja, hanem csak valamely köszivű lelketlen anyának közvetítője. A kapitányság egyelőre Bieskeinét bízta meg a csecsemő gondozásával, a lelketlen anyát, esetleg közvetítőjét pedig a rendőrség nyomozza.

— **O-Becse egyetemi** polgárai a legközelebb népiünnepélyt rendeznek a „Jó szív” alapján.

— **Az izr. hitközség** választmánya a lefolyt héten kedden gyűlést tartott, a midőn az Bergel Emil urat, 2 év óta működő hitoktatóját elbocsájtotta. Ugyanezen és folytatólag esütörtöki választmányi gyűlés 600 frttal javadalmazandó hitoktatói állásra pályázat hirdetését határozta el. — Ezen már sok vitát előidézett ügy bővebb fejtegetésébe tárgyalalmaz miatt csak jövő számuukban bocsájtjuk, bevárván az ez ügyben e héten kedden délután tartandó izr. hitközségi rendkívüli közgyűlés határozatát.

— **100,000 frtos ló.** A miniszterium a magy. lovaregylet igazgatóságával abban állapodott meg, hogy egy jeles fedező mén szerzettessék be Angolországból, mely célra az igazgatóságnak 100,000 frtot bocsájtott rendelkezésére. Ezen összeg e célra szükség esetén még 30,000 frttal tolatik meg.

— **Ritka vendége** van városunknak. A szerb templom épület egyik bolt-helyiségében egy Willi Wold nevű óriást mutogatnak, ki 7 láb és 2 hüvelyk magas, 164 czentiméter mellbőségű és 386 font nehéz. Reggeli 9 órától esti 10 óráig lehet megnézni. Mint hirdik csak 2 napig lesz megtekinthető.

— **A vasuti szállítólevelek.** Baros Gábor közmunka- és közlekedésügyi miniszter a következő rendeletet intézte valamennyi vasutigazgatóságához: Ismételve vettem a jelentést, hogy a szállítólevelek sok vasuti állomáson nagyon feltélesen kezeltek: a szállítási díj kiszámításának alapjául szolgáló díjostály és díjtétel megjelölése, mely utóbbira pedig a szállítólevél-úrlapon külön rovat van nyitva, sok esetben mellőztetik, a felszámított mellékletek csak ritkán neveztetnek meg s többnyire rendelkezlenül, majdnem olvashatlan számokkal jegyeztetnek a szállító-levélbe. Tekintve, hogy a szállítási díj kiszámításával megbízott közegek ezen felületes eljárása károsítja a vasutat használó felek érdekeit, kik ennek folytán nem képesek kellőleg ellenőrizni, vajjon nem szedtetik-e be magasabb szállítási díj; és tekintve azt, hogy az ily helytelen eljárás a vasut érdekelt is sérti: ezenél fogva felhívom az igazgató-ságot, miszerint illető közegeit az erre nézve különben is fennálló utasítás pontos megtartására szigoruan figyebeztessék s kellő ellenőrzést gyakoroljon a tekintetben, vajjon közegei a szállító-levelekbe a díjostályt, a díjtételt úgy jegyzik-e be, hogy annak helyességéről bárki is meggyőződést szerezhesse.

— **Elvi határozatok.** A földművelés- ipar- és kereskedelmi miniszter újabban a következő két fontos elvi határozatot hozta: 1. Az ipartestületek a magyar czimert nem használhatják. 2. Az iparhatósági biztos helyettesítéséről a békeltetőbizottság ülésére nézve, az iparhatóság gondoskodik.

— **Tűzkárok Magyarországon 1885-ben.** Az országos statisztikai hivatal nem rég tette közzé a tűzkárookra vonatkozó adatokat 1885-ről. Ezen adatok igen elszomorítóak s főleg azt mutatják, hogy a mi népünk nem igen tudja méltányolni a biztosítás áldásos intézményét. Az 1885-iki

tűzkár 15, millió forintra van felbecsülve, ebből csak 5,4 millió forint térített meg, mint biztosított, a biztosító-társaságok által és így tekintetbe véve azon körülményt, hogy 1884-ben 11,4 millió frtnyi kár mutatkozik, ebből 4,7 millió fizettetett ki, mint biztosított, az arány nem valami kedvező, mert 1885-ben az elégett és biztosított tárgyakból 32,10%-nyi összeg térített meg, míg 1884-ben a biztosító-társaságok által megtérített összeg, az összes elégett tárgyak értékéhez viszonyítva 41,10% volt.

— **Az arany ágio.** A m. kir. pénzügyminiszter egyetértőleg az osztrák pénzügyminiszterrel az arany-árkeletpótlékot a vámok fizetésénél 1888. évi július hóra 25% százalékbán állapította meg. F. évi június hóra az aranyárkeletpótlék 26 százalék volt.

Értéktőzsdei hetijelentés.

Pénzügyi Utmutató tudósítása.

Örvedetes jelenségkép a közelebb mult hét alatt az értéktőzsde rendkívül élénk volt. Az új német császár trónralépte óta szerfőltt erősödött a békében való bizalom és erős hausse-t juttatott érvényre az értékpiacon. Csaknem az összes értékpapírok emelkedtek. Kiváló figyelemben részesültek az állami papírok, és ezek közül főleg járadékok. A legutóbb közzétett államháztartási zárszámadás a külföldün igen jó hatást tett és nagy mértékben kozzjárult állami hitelünk javulásához, a mi a járadékok árfolyamában kétségtelen kifejezésre jutott. De kiterjedt a hausse bankrészevények, vasuti és iparvállalati részvényekre és sorsjegyekre is. Nem kevésbé örvedetes a valuta javulása.

Irodalom.

Előfizetési felhívás!

A f. évi július 1-én kezdődő félévvel új előfizetést nyitunk a „Pénzügyi Utmutató“-ra. Aránylag rövid fennállása óta lapunk oly sikereket képes felmutatni, a minőkkel hasonló irodalmi vállalatoknak csak kevés terméke dicsekedhetik. Nem csupán a nagy közönség támogatása fordul mind fokozottabb mértékben a „Pénzügyi Utmutató“ felé, a mi fényes bizonyítéka annak, hogy kitűzött programja általános helyességgel találkozik, hanem a közérdek körül tett szolgálatainak illetékes helyről való elismerése is foglaltatik a nagymélt. m. k. belügyminiszter f. évi 32.495 sz. rendeletében, melyben hivatkozással arra, mikép: „a törvényhatósági pénztárakban őrzött értékpapírok pontos kezeléséhez csakugyan elengedhetlenül szükséges az, hogy ezen pénztárak kezelőinek megadassék az alkalom arra, hogy hiteles értesüléseket szerezhessenek az országban forgalomban lévő értékpapírok kisorsolásának eredményéről: ezek folytán értesíti a törvényhatóságot, hogy a Lendvay Sándor által szerkesztett „Pénzügyi Utmutató“ czimű szakközlöny, mely a magyar államban forgalomban levő és kisorsolás alá eső összes értékpapírok hiteles sorsolási lajstromait közli s e mellett az értékpapírok kezelésére és azok termézetére nézve különben is becses ismeretető adatokat tartalmaz, a szóban forgó célra igen alkalmasnak mutatkozik, minél fogva azt, mint teljesen megbízható szakközlönnyt a törvényhatóság pártoló figyelmébe is ajánlja.“ Lapunk a jövőben még inkább azon lesz, hogy e kitűntető bizalmat kiérdemelje. Támogatva a közgazdasági és pénzügy- irodalom számos elismert nevű munkása által, továbbra is sulyt fektetünk arra, hogy a szakba vágó és actualis jelentőséggel bíró kérdések irodalmi színvonalon álló cikkekben tárgyalassanak, hogy a legkülönfélebb közléseinkből a tő-

kepénzes és értékpapírbirtokos közönség az értékpapírpiacon minden viszonyai iránt tájékoztatást nyerjen s hogy mint sorsolási értesítő is a legpontosabb és legmegbízhatóbb forrás gyanánt szolgálhasson lapunk. Nem tévesztve továbbá szem elől, hogy e lap első sorban a maga olvasó közönsége gyakorlati szükségleteinek van hivatva eleget tenni és hogy e czélt csak úgy érheti el, ha a közönséggel való közvetlen érintkezést minél gondosabban fejleszti és ápolja, a „Pénzügyi Utmutató“ szerkesztői postája ezentúl is nyitva áll mindenki számára. Szakbavágó kérdésekben a választ bárkinek lelkiismeretesen megadjuk, készséggel vállalkozunk sorsjegyek és egyéb sorsolás alá eső értékpapírok huzásának revisiójára, sőt előfizetőinknek sorsolási papírjait, a mennyiben ezek tudomásunkra hozatnak, állandóan nyilvántartjuk, a mi által e papírok tulajdonosait nemcsak felmentjük az utánjárás fáradsága alól, hanem megóvjuk attól is, hogy valamely sorsolási értékük esetleg tudtukon kívül kihuzatván, a nyemreményösszeg hosszabb időn át kamatoztatlanul heverjen. A „Pénzügyi Utmutató“ eddigi programjához hiven meg fog hozni minden áldozatot, hogy tartalmának változatossága s minden irányban való függetlensége és részrehajlatlansága által a közönség jogos várakozásainak és igényeinek teljes mértékben eleget tegyen. Erre támaszkodva, reméljü, hogy lapunk a közönség rokonszenvét és támogatását nemcsak megtartani, hanem lehetőleg még fokozottabb mértékben megszerezni lesz képes. A „Pénzügyi Utmutató“ megjelenik közvetlenül minden huzás után és előfizetési ára f. évi december végeig csak 1 frt. — A „Pénzügyi Utmutató“ szerkesztősege és kiadóhivatala VI., Andrassy-út 84.

Melléklet az 1888. évi állategészségügyi törvény magyarázattal és iratpéldákkal czimü műhez írta Kassay Adolf. „Az 1888. évi VII t.-cz. az állategészségügyi törvény végrehajtása tárgyában kiadandó bel-, közlekedési-, földművelési-, ipar- és

kereskedelmi minist. rendelet* iratpéldákkal. Ezen, az állategészségügyi eljárást szabályozó rendelet teszi az állategészségügyi törvényt teljessé, mely 1888. évi október hó 1-én lép életbe, mert az ad utasítást a törvényhatósági tisztviselőknak (alispán, polgármester, főszolgabíróknak,) a községi előljárásságnak és az állatorvosoknak. Ezen rendelet tehát oly kiegészítő részét képezi az állategészségügyi törvénynek, hogy azt mellőzni nem lehet. Ezen mű a miniszteri rendeletet könnyen érthető modorban tárgyalja s iratpéldákkal látja el, mi az állategészségügyi eljárásnál nagy könnyebbséget fog okozni. Ára ezen 4-8-adrétű ivból álló műnek 50 kr., postán küldve 60 kr. Mind a két mű együttvéve postán küldve 1 frt.

— **T. olvasóink** becses figyelmébe ajánljuk Fuchs H. váltóház mai hirdetményét.

Gabona piac.

A lefolyt héten az egyes gabnaneműek a következő áron kelték: Buza 6 frt 50-60. — Árpa 4 ft 70. — ukoricza 6-6 frt, 10 Zab 4-60-70 Uj buza augusztus — szeptemberre 6-6-20 előre fizetve.

A személyszállító hajók menet rendje.

Szegedről Zimonyig minden vasárnap, kedd, és csütörtökön reggel 5 órakor.
Szegedről Tételig minden vasárnap, hétfőn, kedd, szerda, csütörtök, és pénteken reggel 5 órakor.
Zentáról Zimonyig minden vasárnap, kedd és csütörtökön reggel 1/2 8 órakor.
Zentáról Tételig minden vasárnap, hétfőn, kedd, szerda, csütörtök, és pénteken reggel 1/2 8 órakor.
Zentáról Szegedig minden vasárnap, hétfőn, kedd, szerda, csütörtök, és pénteken, reggel 1/2 9 órakor.

Az ügynökség.

Vasuti menetrend.

BUDAPEST—ZIMONYI IRÁNY				
	expr.	szem.	gyors.	omn
Budapest indulás	5 38	8 —	2 28	9 15
Szabadka érkezés	8 54	1 03	6 06*	5 —
Szabadkáról indulás lefelé	8 59	1 46	6 18*	6 15
Csantavér érkezés	—	1 46	—	6 42

	expr.	gyors.	vegy.	szem.
Csantavérről felfelé	—	9 21	1 04	10 26*
Szabadka érkezés	6 08	9 41	1 45	10 52*
" indulás	6 10	9 53	2 25	11 22*
Budapest érkezés	9 40	1 42	7 30*	6 50*

SZABADKA-BAJAI SZÁRNYVONAL.

	vegy.	szem*
Szabadka indulás	5 45*	2 45
Baja érkezés	8 52	5 02
Baja indulás	6 50*	10 26
Szabadka érkezés	10 —*	12 40

SZABADKA-ESZÉK-VILLÁNYI IRÁNY.

	egy.	szem.	vegy.
Szabadka indulás	5 25*	2 40	6 40
Zombor érkezés	83 05	37	9 27
Eszék "	12 33	6 18	4 21
Villány "	3 47	—	6 25
szem. vegy.			
Villány indulás	—	1 08	9 20*
Eszék indulás	8 26	3 30	11 20*
Zombor "	11 19	8 10*	6 53
Szabadka érkezés	12 55	10 42*	9 19

HORGOS—SZABAAZI és HORGOS—SZEGED

	szem. v.	szem. v.	vegy
Horgosról indul	8.40	12.25	9.36
Szabadkára érkezik	9.34	1.20	16.36
Horgosról indul	3.34	7.27*	6.35
Szeged érkezés	4.13	8.06*	7.19

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Schvarcz Sándor.

Hirdetés.

MINDENKI
1200 frt évi jövedelmet biztosíthat magának törvényesen megengedett dijsorsjegyek részletfizetésre való eladásával. Tudakozódások **FUCHS H. váltóházához** Budapest Dorottya utca 9. sz. alá intézendők. Szerb levelezés és nyomtatványok is.

A legjobb és legolcsóbb savanyuviz a

REGEDI

Radkersburgi savanyuviz.

(STEFANIA-FORRÁS.)

Borral, vagy gyümölcs-szörppel keverve páratlan üdítő ital. A légeső-, vagy a gyomor hurutos bántalmainál legjobb eredménnyel használtatik.

Másfél literes palaczk ára 20 kr., kisebb palaczk ára aránylag olcsóbb.

Főraktár Zentán

SINGER M. FIAI fűszerkereskedésében.